

Cartes

Funcionaris

Núria Carreras Jordi. Banyoles.

Als funcionaris se'ns acosta una nova retallada de drets i de sou. No entenc que el govern digui que es prenen aquestes mesures per millorar «la productivitat» dels funcionaris. S'ha fet algun estudi sobre la productivitat dels senadors, consellers comarcals, diputats provincials, autonòmics, estatals i europeus? Per tenir autoritat moral s'ha de començar a revisar des de dalt, s'ha de ser valent i fer reformes allà on més calen, no posar pegats que només perjudiquen uns quants que son els que menys culpa hi tenen. Promotors immobiliaris, banquers, especuladors en general, han pagat alguna cosa? Ara que ja portem mes de 30 anys de democràcia, potser seria ja temps de revisar les institucions que ens vàrem dotar i avaluar-ne e funcionament i necessitat. Aquí sí que ens estalviaríem diners. També es podria començar a estudiar una nova manera d'accedir a la funció pública, on es tingués en compte no només la capacitat memorística dels aspirants, sinó també la capacitat d'empatia, intel·ligència emocional i vocació de servei públic, i tenir en compte la possibilitat de poder acomiadar aquells que no compleixen amb els seus deures. Així aconseguiríem dues coses: millorar l'atenció al ciutadà i treure'ns de sobre l'excusa que sempre s'utilitza per anar en contra nostre: que tenim la feina segura. Tots som conscients dels difícils moments que vivim i de l'angoixa de moltes persones sense feina, per això estic convençuda que la majoria dels funcionaris acceptarien de forma solidària una disminució del seu sou, però fer això sense fer pagar abans als qui han provocat aquesta situació i sense estudiar quans diners ens podem estalviar en càrrecs públics innecessaris, em sembla indignant i una ofensa a la intel·ligència.

Menys i millor

Josep serra quintana. girona.

Es llegeix molta crítica a les retallades i poca sobre la visió responsable de la situació. A ningú li agraden les mesures de contenció i reducció de la despesa pública, però cal entendre a hores d'ara que no només és necessari per evitar un col·lapse total, si no que a més no ajuda en absolut tanta crítica contra qui fa els seus deures, per dolorós que sigui. M'imagino la hipotètica situació, no desitjada però encara probable, en que el país quedi paralizat: plourien les cartes criticant que s'havien d'haver fet les retallades per haver-ho evitat. Es va construir un estat del benestar sobre una bombolla econòmica. Així doncs, com es fan restriccions sense retallar una petita part d'uns drets buits de suport financer? Com no s'ha de retallar en les partides del pressupost que representen gairebé el 80% de la despesa total? Potser hauríem d'asseure a la banquetta als que van gastar el que no teníem i ens van endeutar posant en perill tot el sistema. Crec que hem de fer un esforç per col·laborar i assumir que menys despesa ara és el millor i més si aconsegueixen salvar-nos. La resta és fum.

Avenços amb cèl·lules mare

Jesús Domingo Martínez. girona.

Els participants a la Conferència Internacional sobre Cèl·lules Mare Adultes van posar de manifest els grans avenços mèdics que s'han registrat a la investigació amb cèl·lules mare que s'extreuen de teixits de l'organisme adult o de la sang del cordó umbilical en el moment del naixement. Tot el contrari del que passa amb les investigacions amb embrions humans que destrueixen la vida. La conclusió és evident: és necessari el diàleg entre ciència i ètica per assegurar que els avenços mèdics no es facin amb un cost humà inacceptable. Per això Benet XVI ens advertia que la ciència ha d'estar al servei de l'home i no al revés. El perill és que ideologies que han abandonat l'ètica com a principi de bon govern, facin servir els avenços científics per jugar amb la vida humana. I aquest és el cost inacceptable.

Pertot surten bolets

joan f. gendra. olot.

Feia dies que anava llegint la noticia del proper muntatge a Olot d'una pista de gel al bell mig de la plaça dels

Gegants i que la cosa anava entre el ben considerat Club Patinatge olotí i una empresa privada. Com el meu ossam no em permet patinar i per altra, son entitats particulars els que se la juguen no vaig prestar més atenció al tema. Fins que conversant amb una bona amiga –meitat indignada meitat àcrata– em digué que l’Ajuntament finançava el muntatge. Jo que de mena sóc un escèptic em vaig quedar igual, però en publicar el DdG que l’Ajuntament olotí explicava que són falsos els rumors d’invertir 70.000 en aquesta pista, de seguit vaig pensar que alguna cosa de veritat hi podia haver. Per informar-me més, vaig obrir un vídeo en la web del Garrotxi.com. El regidor Sr. Vayreda confirmava que era fals que aportessin diners i que l’activitat era cosa del CPO i una empresa privada. Però l’Ajuntament avançava els pagaments de projecte, permisos, legalitzacions, electricitat, muntatge... i que el CPO els tornaria, admetent que si anés malament, ells pagarien «sols (?)» el consum elèctric. Davant d’aquest muntatge no em puc estar de fer-me unes preguntes; Si el cost de l’entrada a patinar cobreix l’accés a pista, monitors i assegurança, d’on sortiran els diners a retornar a l’Ajuntament? D’on sortiran els beneficis de l’empresa privada? I allò que pensa guanyar el CPO? Per que en temps de ser seriosos en la gestió dels diners, l’Ajuntament s’ha de ficar en aquestes històries? L’empresa privada que gestionarà la pista a Olot es la mateixa que portarà la pista a Barcelona?

Els polítics ens menyspreen?

francesc buixeda cabré. santa pau.

Em fa la impressió que la classe política actual ens considera ignorants, i tenen l’atreviment continuat d’anar-nos menyspreant (creuen ells), només cal repassar les darreres actuacions: El partit que actualment governa la Generalitat no ho diu durant la campanya i espera acabar el procés electoral del passat dia 20 i dos dies després ens anuncia a tota plana les seves noves retallades i augments d’impostos, taxes, serveis, etc., la totalitat va sempre sobre els mateixos (el ciutadà de base) és que no hi ha altra manera de reduir la despesa?, no es poden estudiar reduir altres serveis i altre personal?, per exemple: No es pot aprimar l’administració i evitar duplicitats com les diputacions, els consells comarcals, les empreses públiques de gestió, les delegacions a l’estranger, etc.? No es pot reduir el nombre d’alts càrrecs i personal de confiança anomenats a dit i molt ben remunerats, que no han passat per oposicions per aconseguir els llocs de treball? No es poden reduir les exagerades pensions vitalícies d’alts càrrecs, igualant-les amb les de la resta de personal de l’administració pública? No es poden reduir o eliminar les dietes i altres avantatges i favoritismes (telèfons mòbils, ordinadors, viatges, vehicles oficials, etc.) que gaudeixen els parlamentaris i alts càrrecs? Ara segueixen manifestant que actuaran sobre el funcionariat, repeteixo i els alts càrrecs i de confiança no se’n parla? Hem de resoldre la situació sempre els mateixos?, crec que si no s’estudien i es posen en marxa actuacions que ens demostrin que la classe política està per la feina i que comencen ells estrenyent-se el cinturó i donant proves evidents de la seva voluntat d’anar tots a una, els ciutadans de base no ens els podem creure.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/12/04/cartes/533946.html?utm_source=rss